

יהי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

העובדה שאינו דואה בעיני בשר,
אינה משנה את המציאות בפועל

ראה עמוד 7

ערב שבת קודש פ' וירא, ט"ז מר-חשון
הי' תהא שנת סגולות בכל
שנת הקהל

שפן

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש
לכ"ק אדמו"ר שליט"א
מלך המשיח
מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת
הרה"ת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה
אנטיאן
נפטר בדמי ימיו - בליל שמע"צ ה'תשס"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

בחסות:
'קרן המיליון'
שע"י 'מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

ב"ה

3 דבר מלכות

רק לקבל ההתגלות ד"ורא אליו ה" / קטעים משיחת ש"פ וירא ה'תשנ"ב

7 זמן הגאולה

זה שאינו רואה בעיניו אינו משנה את המציאות / פרשת השבוע והזמן הנוכחי באור הגאולה

10 "הקהל את העם"

החובה מוטלת על כאו"א / שיחות והוראות בנוגע לשנת "הקהל"

13 כתי"ק - פרסום ראשון

לקבל החלטות בענין הקהל / הגהת הרבי על מכתב כללי - ערב כ"ף מ"ח ה'תשמ"ח

מדור ה"דבר מלכות" - מוקדש לזכות התתן התמים אורי אהרן יואל ש" זיסק והכלה המהוללה בת' רות תחי' שולץ לרגל בואם בקשרי השידוכין בשעה טובה ומוצלחת יחד שיכנו בית בישראל בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה כפי שהם מוארים במאור שבתורה - זוהי תורת החסידות, כרצון ולגה"ר כ"ק אד"ש משיח צדקנו ולזכות אחיו ואחיותיו וכל משפחת זיסק שי/ לברכות עד בלי די

מערכת "יחי המלך"

במסגרת: "מטה משיח" שע"י "אגודת חסידי חב"ד" באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

יוצא-לאור על-ידי: תלמידי ה"קבוצה", "חיילי בית דוד", ישיבת תות"ל המרכזית, "בית משיח" 770 סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טלפון: 778-6670 (718)

סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1 קרית-שמואל, חיפה. 26385 • טלפקס: 873-0823 (04)

דואר אלקטרוני: yeh_@netvision.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

העמית רבני אהרן משה

RABBI MENACHEM M. SCHNEPSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
497-9230

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטרוו פארקווי
ברוקלין, נ.י.

כ"ה, יום אהרן משה
ה'תשנ"ב
ביום שבת, כ"ה מ"ח ה'תשנ"ב
ברוקלין, נ.י.

לכל המשתתפים בכינוס השנה של חסידי חב"ד,
אשר בארצנו הקדושה - שליט"א

שלום רב וברכה כרובה!
ית"ר שיהא הכינוס - כינוס אמת, אחרון אמתיו של כל המשתתפים בו,
ועל ידם - אהבה כל המוספים שלהם, ועד - אהבה כל ישראל, וישראל
והרי זה כלל גדול בתורה, ויתורה כזה - כל התורה כולה ואיך שיבשה
חזק זיל גבור,
הנחה להם והנחה לעולם, אשר נשכיל ישראל ביום הזה, ונבנה
שקטנו, אחרת היתה אהבה ושלום וסליחה וסליחה וסליחה וסליחה
לקבל החלטות טובות ובחוקי ובאופן שתבואנה כמעט בפועל, שהוא העיקר,
החלטות שכליתן בכיון האמור - אהבת ישראל אמתית,
עלי חוססת עוד יותר בעבודת השולשון בעניני התורה, הנהגה אמת (הנהגה
והחסידות) ופזותי, אחרות ושלמות התורה,
הכנסת חיות דאורייתא חסידותיים בחיי יום של כל העם כולו בכל מושבותיהם
אחרת ושלמות העם,
ובפרט בכל הארץ, ארץ ישראל אשר תבין עיני או"י אלקיך בה,
שהוא נתנה נחלת עולם לעם עולם, כולה לגבולותיה, אחרת ושלמות
הארץ, ועד לירתיב ה' את נבולך,
וגדול כח וזכות הרבים והצבור, ובסיוחך כשהם פתוחים באופן שנגשו
קהל גדול" לשון יחידי, וכל המעשה
ובחסידי אמת, בארץ ישראל, של כלל יום ההולדת ד"ש, זה פסוקי: מהפחד
יום הכינוס והכינוס בקונטרס שלו, החלצו מאתכם אנשים" המפורסם,
ויה"ר שיקווים בכאו"א מהסתכסכים שליט"א שיהי' בפועל דובא מ'י
של, החלצו מאתכם, איש או אשה, הית' וזוהי אמת ושלום ושלום ושלום ושלום
לפרנסת פנינו מס' קוויים היחידים רצית השם ארצך שבה שבה ויבנה את
בגאולת האמתית והשלמה עלי' משיח צדקנו - במהרה בימינו אמן.
בכבוד ובברכה הצלחה ולבטחות טובות!

רק לקבל ההתגלות ד"וירא אליו ה"

בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש! • וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתייתו, שמשתוקק לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר • קטעים משיחת ש"פ וירא, ח"י מר-חשון ה'תשנ"ב - מוגה

בהענין ד"וירא אליו ה" (לא רק בנוגע לעצמו⁴, אלא גם) אצל כו"א מישראל, כמודגש בהחידוש שלו ביסוד ישיבת תומכי תמימים⁵, ישיבה⁶ שלומדים בה "תורה הנגלית ותורת החסידות תמימה"⁷, ובאופן שלימוד תורת החסידות הוא "בעיון הטוב להבינה ולהסבירה לעצמו כלימוד הסוגיות בגליא שבתורה"⁸, ש"החסידות יבינו כמו שמבינים ענין בנגלה"⁹ - שע"ז נעשה (מעין

. . . ובזה ניתוסף עילוי מיוחד בדורות האחרונים - שנתגלתה סגולתו המיוחדת של כ"ף מרחשון (שמתברך משבת פרשת וירא ח"י מרחשון) בהולדת אדנ"ע ביום זה (בשנת כתר"א¹), שבו "מזלו גובר"²:

מעניני העיקריים של אדנ"ע - כפי שראו כבר בקטנותו, כמארז"ל "בוצין בוצין מקטפי ידיע", ועאכו"כ לאחר שנתגדל ועד שנתמנה לנשיא בישראל³ - ההשתדלות המיוחדת

הש"ת ע' 26. תש"ג ע' 63. תש"ה ע' 85).
 (5) להעיר מהשייכות ד"תמים" למצות מילה - כמ"ש "התהלך לפני והי' תמים" ע"י המילה (לך לך יז, א ובפרש"י).
 (6) מלשון "יושב ועוסק בתורה", היינו, שהעסק בתורה גם בפנימיות התורה הוא באופן של התיישבות.
 (7) שיחת ליל שמח"ת תרנ"ט - "התמים" ח"א ע' כה. ועוד.
 (8) שם ע' כג.
 (9) שם ע' כד.

(1) שיש בזה שני כפ"ן, שהוא רומז לכתרא עלאה (קונטרס "חונך לנער" ע' 8).
 (2) ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח, ובקה"ע שם.
 (3) לאחר הסתלקות אביו, אדמו"ר מהר"ש ב"ג תשרי תרמ"ג* - שבשנה זו התחילה שנת המאה ועשר להתחלת נשיאותו.
 (4) כמודגש גם בפתגמו הידוע שכאשר יושב בחדרו ולומד "לקוטי תורה" אזי "ידעתיו היותיו" (ראה סה"ש * ולהעיר שתוארו הראשון שאזכר בריב"ם (בלי"ב) דוגה הסוכות תרנ"ג) הוא ד"ה כתר יתנו לך (קונטרס "חונך לנער" ע' 11).

ע"י תוספות עוד יותר בעבודה המשולשת: בעניני התורה (הנגלה והחסידות) ומצוותי' - הקהל ואחדות ושלימות התורה, הכנסת חיות ואור חסידותיים בחיי יום של כל העם כולו בכל מושבותיהם - הקהל ואחדות ושלימות העם, ובפרט בכל הארץ, ארץ אשר תמיד עיני הוי' אלקיך בה, שהיא נתנה נחלת עולם לעם עולם, כולה לגבולותי' - אחדות ושלימות הארץ, ועד - לירחיב ה' את גבולך, וגדול כח זכות הרבים והציבור, ובמיוחד כשהם נקהלים ומתכנסים באופן שנעשו "קהל גדול" לשון הקהל ולשון יחיד, וכהביאור של בעל יום ההולדת דיום הכינוס - באר היטב - דענין דכינוס - בקונטרס שלו "החלצו מאתכם אנשים" המפורסם, ויה"ר שיקויים בכאו"א מהמתכנסים שליט"א שיהי' בפועל דוגמא חי' של "החלצו מאתכם", איש או אשה, ובקרב בימינו ממש תקויים התפלה וההבטחה: שמח נפש עבדך גו' יחד לבבי ליראה שמך, [בהמשך להוספה זו בכתי"ק הורה כ"ק אד"ש לעורכים: מ"מ להעיר השייכות דהקהל ליחד לבבי ליראה את שמך] בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו - במהרה בימינו ממש. בכבוד ובברכת הצלחה ולבשורות טובות - חי"ק

מבצע מיוחד ל"שנת המאה" - שנת "הקהל"

◆ כל מי שיתרום הקדשה (חד-פעמית, שבועית) על-גבי הקונטרס "יחי המלך", יקבל במקום את הכרך החדש במתנה, ובנוסף, מינוי חנם על הקונטרס לשנה שלימה!

◆ מי שיקדיש מודר שלם בקונטרס (למשך שנה), יקבל במקום סט של שלשה כרכים במתנה (שאת חלקם לא ניתן לקנות), ובנוסף, מינוי חנם על הקונטרס ללא הגבלת זמן!!

לפרטים יש לפנות לכתובת המערכת בארץ הקודש או בחו"ל (ראה ע' 2)

(* בשלב זה הסעיף השני תקף לתושבי ארץ הקודש בלבד.)

לקבל החלטות בענין הקהל

בקשר עם כ"ף מ"ח שיחול בשבוע הקרוב ובשייכות לשנת הקהל, אנו מביאים בע' 15 צילום נדיר ומיוחד (מוקטן) מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על אגרת למשתתפי הכינוס השנתי של חסידי חב"ד באה"ק, מתאריך ערב כ"ף מר-חשון ה'תשמ"ח (נדפסה בזמנו גם ב'כפר חב"ד' גליון 309 ע' 3)

כנהוג נכתבה האגרת על-גבי המכתב של השנה שלפני, ובראש הדף כתב כ"ק אד"ש מה"מ בכתי"ק להעורכים: **העתקה נוספת [?]** והקובץ **להשלוחים שי'** מהדברים הבולטים לעין בצילום שלפנינו - כ"ק אדמו"ר מה"מ שליט"א הקפיד להזכיר את הענין ד"הקהל" כמעט בכל קטע באגרת (לפחות 8 פעמים!)

להלן פענוח הכתי"ק (בא בהדגשה. המ"מ הושמטו מקוצר היריעה):

ב"ה, יום רביעי, פ' ואבוא היום אל העין, ערב כ"ף מ"ח ה'תשמ"ח, שנת הקהל, ברוקלין נ. י.

לכל המשתתפים בכינוס השנתי של חסידי חב"ד, אשר בארצנו הקדושה - שליט"א

שלום רב וברכה מרובה!

יה"ר שיהא הכינוס - כינוס אמיתי, **קהל** ואחדות אמיתיים של כל המשתתפים בו, ועל ידם - **של** כל המושפעים שלהם, ועד - **ליחד שבטי ישראל** [כ"ק אד"ש הורה לציין לזה מ"מ],

והרי זה כלל גדול בתורה, ויתירה מזה - כל התורה כולה ואיך פירושה הוא זיל גמור, הנאה להם והנאה לעולם, אשר בשביל ישראל - **אשר על כל אחד מהם נאמר: דרך כוכב מיעקב** - נברא,

[בצד ימין כתב כ"ק אד"ש לעורכים: **להעיר ע"ז על . . נאמר: ירוש' ברכות . . דרך כוכב מיעקב: בלק . .**]

שקיבלו **ולומדים** התורה ומקיימים מצוותי' עליהם **נאמר: כי נר מצוה ותורה אור** - [כ"ק אד"ש כתוב לעורכים בצד שמאל: (לציין ע"ז) **מ"מ בהערה**]

לקבל החלטות טובות ובתוקף ובאופן שתבואנה במעשה בפועל, שהוא העיקר, החלטות שתכליתן בכיון האמור - **קהל** ואחדות ישראל אמיתית,

על הנצחון במלחמה²¹, שע"ז נעשה ביאת וגילוי דוד מלכא משיחא בפועל ממש.

ובהדגשה יתירה בדורנו זה - דור השלישי²² לאדנ"ע ולתלמידיו חיילי בית דוד, שבו **מסתיימת ונשלמת** עבודתם של חיילי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא, וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין **שכבר נסתיימה ונשלמה** כל העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא, ועאכו"כ לאחר המשך העבודה דחילי בית דוד בהפצת המעיינות חוצה במשך ארבעים שנה, באופן ש"נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"²³.

ובדורנו זה נמצאים כבר בשנת הצדי"ק - לאחר סיום שנת הפ"ט, הקשורה עם מזמור פ"ט, שסימו וחותרו "אשר חרפו עקבות משיחך", "ברוך ה' לעולם אמן ואמן", גמר הנצחון דמלחמת בית דוד, ומתחילה התקופה השייכת למזמור צדי"ק, שסימו וחותרו "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה ידיו **כוננהו**", דקאי על בית המקדש דלעתיד²⁴, "מקדש אדני- **כוננו** ידך"²⁵.

. . ויש להוסיף, שכיון שחודש מרחשון

ודוגמת) הענין ד"ורא אליו ה"¹⁰, שעניני **אלקות** המתבארים בתורת החסידות¹⁰ ("דע את אלקי אביך"¹¹) באים **בראיית עיני השכל**.

ועוד והוא העיקר - שזוהי ההכנה לגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו¹², שאז יהי לימוד פנימיות התורה (ידיעת אלקות) בתכלית השלימות, כמ"ש¹³ "ישקני מנשיקות פיהו", "שיהי' הדיבור עמנו פה אל פה"¹⁴, כיון ש"תורה חדשה מאתי תצא"¹⁵, "מאתי" ממש, ולימודה יהי' באופן ש"לא ילמדו עוד איש את רעהו גו' כי כולם ידעו אותי"¹⁶, ויתירה מזה, באופן של **ראי'**, "ורא אליו ה'", "והיו עיניך ראות את מורדיך", בראי' חושית.

וגם ענין זה מודגש בפעולתו של אדנ"ע ביסוד ישיבת תומכי תמימים - כמבואר בשיחתו הידועה¹⁷ בענין "כל היוצא למלחמת בית דוד", שתלמידי תומכי תמימים הם "חיילי בית דוד" שיוצאים למלחמת בית דוד נגד אלו "אשר חרפו עקבות משיחך"¹⁸, ובלשון הרמב"ם בהלכות מלכים ומלחמות ומלך המשיח¹⁹: "ילחם מלחמות ה'" עד ש"נצח", כמרומו גם בהמשך הכתובים ד"אשר חרפו עקבות משיחך" - "ברוך ה' לעולם **אמן ואמן**"²⁰, ש"אמן" (ועאכו"כ ב"פ אמן) מורה

ואילך. סה"ש תש"ב ס"ע 141 ואילך.

(18) תהלים פט, נב.

(19) ספ"א.

(20) שם, נג.

(21) ראה נזיר בסופה. וש"נ.

(22) להעיר ממש" עטרת זקנים **בני בנים** (משלי יז, ו. וראה אבות פ"ו, ח. ב"ר פס"ג, ב). "לא ימוש מפיק ומפי זרעך ומפי **זרע זרעך** גו' מעתה ועד עולם" (ישעי' נט, כא. וראה ב"מ פה, א).

(23) תבוא כט, ג.

(24) מדרש תהלים עה"פ.

(25) בשלח טו, יז.

(10) ובפרט במאמרי החסידות **שלו**, שבהם בולט ומורגש ביותר הרחבת הביאור בהבנה והשגה, ועד שנקרא ע"י חסידים הראשונים בתואר "הרמב"ם של תורת החסידות" (לקו"ד ח"ב קצו, א. וראה גם ספר- השיחות תנש"א ח"א ע' 117-18).

(11) דה"א כ"ח, ט. וראה תניא ק"א קנו, ב. ועוד.

(12) ראה אגה"ק דהבעש"ט הידועה - כש"ט בתחלתו. ובכ"מ.

(13) שה"ש א, ב ובפרש"י.

(14) צרור המור עה"פ.

(15) ישעי' נא, ד. ויקר' פ"ג, ג.

(16) ירמ' לא, לג.

(17) שיחת שמח"ת תרס"א - לקו"ד ח"ד תשפז, ב

בחזקת כשרות²⁰, והתקוה חזקה שיפעל על כל משך הזמן שלאח“ז, ”כל הימים אשר אתם חיים על האדמה¹⁸].

ובמילא, אם אינו עוסק במילוי חובתו בפירסום והכרזה ע”ד ”הקהל” – ”אומרים דומה שאין כהן הוא”!

ד. ובאותיות פשוטות – בנוגע למעשה בפועל ממש:

לאחרי כל ה”שטורעם” בהענין ד”הקהל” בג’ לילות הראשונים (דחה”ס), עד לההוראה דשיעור חומש דאתמול, ”לעיני כל ישראל”, שכאשר מסתכלים עליו, רואים בגלוי שכל מציאותו היא ”הקהל”, ”יהודי של הקהל” (”א הקהל איד”)²¹ – הנה, בבוא מוצאי שבת, צ”ל ”שטורעם” חדש לגמרי בענין ד”הקהל” ע”י התקיעה בחצוצרות, היינו, לא רק לאחוז החצוצרה בידו, ולא רק לתקוע תקיעה אחת, אלא ”לתקוע ולהריע ולתקוע”, להודיע ולהכריז ולפרסם שעתה הוא הזמן שצ”ל ”הקהל את העם האנשים והנשים והטף”.

לכאורה, יכול משהו לבוא ולטעון: מה רוצים ממנו?! הוא עומד מן הצד ואינו מבין מה קורה, אצלו לא מתקבל הדבר. ועאכו”כ שאינו מבין לשם מה צריכים אותו, הרי, מלבד ישנם כבר ריבוי אנשים שאוחזים בידיהם חצוצרות ותוקיעין ומריעין ותוקיעין, ומה יתוסף עוד על ידו?!

ונוסף לזה, הרי הוא גם ”זקן ואינו לפי כבודו”: אין זה לפי כבודו, שלפתע, באמצע הלילה, יעמוד לתקוע בחצוצרה... ולא עוד, אלא, שיכריז בתקיעה זו שבאמצע הלילה אודות דבר **הידוע ומפורסם לכל**, לאחרי שהרעישו כבר במשך ג’ ימים רצופים.

יתירה מזה: הוא כבר ”הוריד את עצמו” להשתתף ב”שטורעם” ד”הקהל” במשך ג’ הימים שלפנ”ז, אבל, עכשיו הוא כבר עייף, ורוצה לנוח מעט, ובפרט שצריך לחשוב גם ע”ד ”מלוה מלכה”, נוסף לכך שצריך לעסוק בלימוד השיעורים בתורה, וכיו”ב.

על כך אומרים לו: זה עתה התפללת ערבית, כנגד הקטר חלבים ואברים שלא הספיקו להקריב ביום, כלומר, עסקת בעצמך בעבודה של **כהנים**, וא”כ, היתכן שעכשיו תתהלך במנוחה ובשלחה, ותדבר אודות כל ענינים טובים שבעולם, ותהי’ מוכן, אפילו, שאם ישאלו אותך, ”תעשה טובה” ותשיב גם בנוגע ל”הקהל” – היתכן, **היכן היא החצוצרה של זהב!...**

ולא יועיל התירוץ שיש לו את הספרים שמדברים אודות ”חצוצרות של זהב”, ויתירה מזה, יש לו חצוצרה של זהב בכיס המעיל (”אין בוזים”), כנגד לבו... – לא יועילו כל ”החכמות” ו”הסברות” כו’, מכיון שזו **הלכה פשוטה וברורה** שצריכים ליטול ”חצוצרות של זהב בידיהם”, והעיקר ש”**תוקעין**”, ולא די בתקיעה בלבד, אלא **”תוקעין ומריעין ותוקעין”**.

וכאמור, שאינו יכול לצאת י”ח בתקיעה של אחרים, אביו ורבו, או בנו ונכדו כו’, כי, ”כל כהן שאין בידו²² חצוצרות אומרים דומה שאין כהן הוא”!

(משיחת ליל ד’ דחג הסוכות ה’תשמ”ח – בלתי מוגה)

(20) רמב”ם הל’ קידוש”ח פ”ב ה”ב. (22) ”בידו” – לא רק בנוגע לבעלות, חצוצרה שלו, אלא

(21) ראה שיחת ליל ג’ דחג”ס ס”ח. בנוגע לפעולת התקיעה, שהוא בעצמו תוקע ומריע ותוקע.

הוא החודש הראשון לעבודה בעולם לעשות לו ית’ דירה בתחתונים, ה”ה כולל גם החדשים שלאחריו, ובמילא, כ”ף מרחשון, הכתר דמרחשון, כולל גם הכתר דהחדשים שלאחריו: הכתר דחודש כסלו, שסימונו בימי חנוכה, חנוכת המזבח והמקדש²⁶, ונס השמן, שקשור גם עם פנימיות התורה, שמן שבתורה²⁷, שנתגלתה בתורת החסידות בחודש כסלו²⁸; הכתר דחודש טבת²⁹ – ”ירח שהגוף נהנה מן הגוף³⁰, שרומז על ההנאה דהגוף שלמעלה, יש האמיתית, מהגוף שלמטה, יש הנברא³¹; והכתר דחודש שבט³², שהעשירי שבו יום ההילולא של כ”ק מו”ח אדמו”ר, ש”כל³³ מעשיו ותורתו ועבודתו אשר עבד כל ימי חייו... מתגלה ומאיר... ופועל ישועות בקרב הארץ³⁴; וכן הכתר דהחדשים שלאח”ז עד לסיומה של שנת הצדי”ק³⁵ ב”מעשה ידינו כונננו”, בנין ביהמ”ק השלישי ע”י המלך המשיח, ”מלך מבית דוד”³⁶

(26) להעיר ממש במדרש (יל”ש מ”א רמז קפד) ש”כ”ה בסכלו נגמר מלאכת המשכן ועשה מקופל עד אחד בניסן... ומעתה הפסיד כסלו שגמרה בו המלאכה, אמר הקב”ה עלי לשלם, מה שלם לו הקב”ה, חנוכת חשמונאי, ומסיים: ”וכן מרחשון (שבו נשלם בנין בית ראשון ולא נפתח עד לחודש תשרי שלאחריו) עתיד הקב”ה לשלם לו” – בחנוכת ביהמ”ק השלישי שתהי’ בחודש מרחשון.

ולהעיר גם מהשייכות לפרשת וירא – שבסיומה נאמר ”בהר ה’ יראה”, ה’ יבחר ויראה לו את המקום הזה להשרות בו שכניתו ולהקריב כאן קרבנות” (כב, יד ובפרש”י).

(27) ראה בארוכה אמ”ב שער הק”ש פנ”ד ואילך. ועוד.

(28) כולל ובמיוחד כ”ף כסלו שבו נשלמה הגאולה ד”ט כסלו, ר”ה לחסידות.

(29) ולהעיר, ש”כ”ף בו הוא יום ההילולא דהרמב”ם ז”ל. שסיום וחותם ספר ההלכות שלו הוא בהלכות מלך המשיח.

(30) מגילה יג, א.

(31) ראה לקו”ש חט”ו ע’ 382 ואילך.

(ש”זכה בכתר מלכות... לו ולבניו... עד עולם”³⁷) ש”בונה המקדש”³⁸ – תיכף ומיד ממש... כיון שכבר נתקיים מ”ש³⁹ ”ובקשו את ה’ אלקיהם ואת דוד מלכם” (כפי שאמרנו בקידוש לבנה דחודש מרחשון⁴⁰, ובתוספת ”אמן”⁴¹, שמורה על הקיום בפועל ממש⁴²).

ועוד והוא העיקר:

נוסף על המבואר לעיל שקיימת מציאותו של משיח בניצוץ משיח (בחי’ היחידה) שבכאו”א מישראל, קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו (יחידה הכללית) – כידוע ש”בכל דור ודור נולד א’ מזדע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל”⁴³, ”א’ הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי”ת וישלחו כו”⁴⁴, ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו’, ה’ מתגלה ובא בפועל ממש.

וע”פ הודעת כ”ק מו”ח אדמו”ר נשיא

(32) חודש הי”א (”עשתי עשר חודש”) – שקשור עם בחי’ הכתר שלמעלה מעשר ספירות.

(33) תניא אגה”ק סז”ך-י”ח.

(34) ובכ”ף בו נשלמו עשר ימים (מספר שלם) להעילוי והשלימות דעשירי שבו.

(35) בהכתר דחודש ניסן – ביום עשתי עשר יום, שקשור עם בחי’ הכתר (כנ”ל הערה 32).

(36) רמב”ם הל’ מלכים ספ”א.

(37) שם פ”א ה”ז.

(38) שם רפ”א.

(39) הושע ג, ה.

(40) ראה סה”ש תשנ”ב ח”א ע’ 66 ואילך.

(41) ר”ת א”ל מלך נאמן” (שבת קט, ב. סנהדרין קז, סע”ב ואילך).

(42) ראה חדא”ג מרש”א לסנהדרין שם.

(43) פ”י הברטנורא למגילת רות.

(44) ראה שו”ת חת”ס חו”מ (ח”ו) בסופו (סצ”ח).

וראה שד”ח פאת השדה מע’ האלף כלל ע’ ועוד.

דורנו, משיח⁴⁵ שבדורנו, שכבר נסתיימו ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

ובסגנון דפרשת השבוע – שצריכים רק לקבל ההתגלות ד"ורא אליו ה", הן בנוגע לבני" (אליו), והן בנוגע לכל העולם. בפועל ממש, בעולם העשי' הגשמי, כמו"ש "יודע כל פעול כי אתה פעלתו", שבכל דבר שבעולם יהי ניכר ש"אתה פעלתו", ועד ש"לעתיד לבוא תאנה צוחת כו"⁴⁶, וגם בדומם, "אבן מקיר תזעק"⁴⁷, ועאכו"כ בנוגע לבני" שמכריזים וזועקים "הנה אלקינו זה"⁴⁸.

וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתייתו, שמשותק לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, ובמילא, טוען זה".

להקב"ה שאינו יכול לקיים המצוה ד"ואכלת ושבעת וברכת"⁴⁹ לאמיתתה עד שהקב"ה יושיבנו על שולחנו להסעודה דלעתיד לבוא, ותיכף ומיד ממלא הקב"ה בקשתו – בהסעודה דיום הש"ק⁵⁰ (ובפרט סעודה שלישית הקשורה עם גאולה השלישית וביהמ"ק השלישי⁵¹) פרשת וירא, כדרשת חז"ל⁵² "מאי דכתיב (בפרשת וירא⁵³) ויגדל הילד ויגמל, עתיד הקב"ה לעשות סעודה לצדיקים ביום שיגמל חסדו לזרעו של יצחק, לאחר שאוכלין ושותין. . . אומר לו (הקב"ה) לדוד טול (כוס של ברכה) וברך, אומר להן אני אברך ולי נאה לברך, שנאמר⁵⁴ כוס ישועות אשא ובשם ה' אקרא".

והעיקר – שכל זה יהי בגלוי ובפועל ממש, "מראה באצבעו ואומר זה"⁵⁵, "הנה זה (המלך המשיח) בא"⁵⁶, והנה כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו ("הקיצו ורננו וסוכני עפר"⁵⁷), ו"הנה אלקינו זה גו' זה הוי' קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו"⁴⁸, שמחת הגאולה האמיתית והשלימה בגלוי ובפועל ממש שאז מברכים עלי': "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה".

עיר קדש", "הרחמן הוא ינחילנו ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים".
 51 ראה לקו"ש חכ"א ע' 84 ואלך. וש"נ.
 52 פסחים קיט, ב.
 53 כא, ח.
 54 תהלים קטז, יג.
 55 ראה תענית שם. שמו"ר ספכ"ג. פרש"י בשלח טו, ב.
 56 שה"ש ב, ח. ובשה"ר עה"פ.
 57 ישע"י כו, יט.

45 יחידה הכללית, שמאירה ומתגלה בנשמתו של נשיא הדור, שכולל את כל נשיי שבדור (ראה ד"ה פדה בשלום בשערי תשובה לאדהאמ"צ פ"ב).
 46 מדרש תהלים מזמור עג בסופו.
 47 חבוק ב, יא.
 48 ישע"י כה, ט. וראה תענית בסופה.
 49 עקב ח, יו"ד.
 50 ששייכת להגאולה, כמ"ש בברכת המזון (דיום השבת*) "והראנו. . . בנחמת ציון עירך ובניין ירושלים * (נסף על החיוב דחזכות ימולכות בית דוד בבנתה ירושלים" ברכת המזון שבכל יום (ברכות מזז, ב).)

ומזה מובן גם בנוגע לכל המועדים, שכל פרטי הענינים שהיו בזמן שביהמ"ק הי' קיים ישנם גם (ברוחניות הענינים) בזמן הזה⁸, הן בנוגע לחג הפסח, הן בנוגע לחג השבועות, והן בנוגע לחג הסוכות, ובחג הסוכות השתא – גם הענין ד"הקהל", כולל גם הפעולה ד"תוקעין בחצוצרות. . . כדי להקהיל את העם", שהחויב בזמן הזה הוא (לא רק להכניס בלבד, אלא) על כאו"א מישראל, שצריך להודיע ולהכריז ולפרסם ("האלטן אין איין שטורעמען") אודות הענין ד"הקהל את העם האנשים והנשים והטף".

ג. ובפרטיות יותר – ככל פרטי הענינים האמורים לעיל:

א) חובת הפירסום וההכרזה ע"ד "הקהל" מוטלת על כאו"א בפרטיות, כלומר, גם בהיותו ביחד עם כל הציבור, אשר, כולם עומדים ומריעים בחצוצרות שבידיהם, אינו יכול להשאר לעמוד מן הצד, אלא גם הוא צריך ליטול בידו חצוצרה של זהב⁹ ולתקוע ולהריע ולתקוע – להכריז ע"ד "הקהל".

ב) חובת הפירסום וההכרזה ע"ד "הקהל" אינה תלויה בשלימות עבודתו בתומ"צ, שכן, גם כאשר עבודתו בתומ"צ אינה בשלימות, עד כדי כך, שהוא בדוגמת "חיגר", היינו, שאינו במעמד ומצב ד"תמים תהי' עם הוי' אלקיך"¹⁰, ע"י שלימות העבודה בקיום רמ"ח מ"ע, כנגד רמ"ח אברים, ושס"ה מל"ת כנגד שס"ה גידים¹¹, דמכיון ש"חיסר מצוה א' או פגם בה הרי נעשה מחוסר אבר כו"¹² – אעפ"כ, גם הוא יכול וחייב לפרסם ולהכריז ע"ד הקהל, כאמור, שאפילו "חיגר עומד ומתריע בחצוצרות".

ג) הפירסום וההכרזה ע"ד "הקהל" הוי'ע הנוגע לכללות עבודתו, עד כדי כך, ש"כל כהן שאין בידו חצוצרות, אומרין דומה שאין כהן הוא",

כי, תכלית בריאתו היא "לשמש את קונו"¹³, "לא בראו אלא לכבודו"¹⁴ – עי"ז שמקיים, "דבר הוי' זו הלכה"¹⁵, כולל גם "תקנות ומנהגות" שנתפשטו בישראל, שיש להם תוקף דמ"ע ומל"ת¹⁶, ובנדוד, הפעולה בעניני "הקהל",

[שהרי, אין צורך בהתפשטות גדולה יותר מזו שבמשך ג' ימים (דהוי חזקה) מקהילים בביהכנ"ס וביהמ"ד, "מקדש מעט"¹⁷, אנשים נשים וטף, ומעוררים "ליראה את ה' אלקיכם"¹⁸, כפי שכבר נפעל¹⁹ אצל כמה וכמה, רובם ככולם, ויתירה מזה – "כל ישראל

13 ראה משנה ובריייתא סוף מס' קידושין.
 14 אבות ספ"ו.
 15 שבת קלח, ב.
 16 ראה רמב"ם ריש הל' ממרים.
 17 יחזקאל יא, טז. מגילה כט, א.
 18 וילך לא, יג.
 19 ואם אינו מרגיש, או שנדמה לו (מצד המלך זקן וכסיל" שבחלל השמאלי שלבל) שלא נפעל אצלו "ליראה את ה' – אין זה המצב לאמיתותו, אלא, שמרמה את עצמו, ובכגון-דא ידוע פתגם אדמו"ר מהר"ש: "א קונן א נאָר אָפּצוּאַרן" [= מה ה"קונן" לרמות טיפיש?!

8) ואדרבה – בזמן הבית הי' צורך בפעולת ב"ד של מטה בקידוש ראש חודש, כדי שידעו באיזה יום חל ט"ו בניסן וכיו"ב, משא"כ בזמן הזה שאין מקדשים ע"פ הראי', כי אם, ע"פ החשבון שחייב הלל (נכדו של הלל הזקן) בנוגע לכל המולדות דכל החדשים כו' – הרי, נקבע כבר מלמעלה שחודש האביב חל ביום פלוני, ועד"ז בנוגע לחג השבועות וחג הסוכות.
 9) שבדואי נותנים לו מלמעלה (ככל הפי' שבדבר), והראי' – שתובעים ממנו להשתמש בזה בעבודתו.
 10) שופטים יח, יג.
 11) ראה זח"א קע, ב.
 12) לקו"ת נציבים מה, ג.

החובה מוטלת על כאו”א

א. ויש להוסיף בפרטיות יותר – בנוגע ל”הקהל” [.] ע”י התקיעה בחצוצרות:

איתא בתוספתא¹: ”אותו היום (דהקהל) כהנים עומדים בגדרים ובפרצות (היינו מקומות של פרהסיא) וחצוצרות של זהב בידיהם, תוקעין ומריעין ותוקעין. כל כהן שאין בידו חצוצרות אומרין דומה שאין כהן הוא . . . בו ביום ראה רבי טרפון חיגר עומד ומתריע בחצוצרות, משם אמרו חיגר תוקע במקדש”.

וכמה פרטים בדבר:

(א) התקיעה בחצוצרות היא חובה על כל כהן וכהן בפרטיות – אע”פ שמלבדו ישנם עוד עשרות כהנים ש”תוקעין ומריעין ותוקעין”, כך, שגם בלעדי התקיעה שלו בודאי לא יחסר מאומה בפירסום הדבר.

(ב) התקיעה בחצוצרות היא לא רק ע”י הכהנים דבית אב שעובדים ביום זה, ולא רק ע”י הכהנים דהמשמר שעובדים בשבוע זה, אלא, ע”י כל הכהנים הנמצאים בירושלים, גם אם המשמר שלהם הוא בזמן אחר. ויתירה מזה – אפילו כהן בעל מום שאינו ראוי לעבודה כלל (לא רק להקרב קרבנות ממש, אלא גם לעבודות שהן הכנה להקרבה או עבודות הבאות לאחר ובהמשך להקרבנה), תוקע ומריע ותוקע, כאמור, שאפילו ”חיגר עומד ומתריע בחצוצרות”.

(ג) התקיעה בחצוצרות הו”ע הנוגע לכללות ענין הכהונה, עד כדי כך, ש”כל כהן שאין בידו חצוצרות, אומרין דומה שאין כהן הוא”, כלומר, לא תתכן מציאות כזו שכהן אינו תוקע בחצוצרות, ובמילא, העובדה שאין בידו חצוצרות, מוכיחה ש”אין כהן הוא”!

ב. ומכאן למדים הוראה בנוגע לאופן ההתעסקות בענין ד”הקהל” בזמן הזה. ובהקדמה:

אע”פ שהתקיעה בחצוצרות היתה ע”י כהנים דוקא – הרי זה ע”ד ובדוגמת כל עניני העבודה בביהמ”ק, שבזמן הזה נעשים (בעבודה הרוחנית) ע”י כאו”א מישראל.

ולדוגמא: בעבודת הקרבנות – תפלות כנגד תמידין תקנום², היינו, שעבודת הקרבנות שהיתה נעשית בביהמ”ק ע”י כהנים תמימים דוקא, במשמר וביום המיוחד להם כו’, נעשית בזמן הזה ע”י כאו”א מישראל, אנשים נשים וטף, מידי יום ביומו, הן בשחרית – כנגד תמיד של שחר, והן במנחה – כנגד תמיד של בין הערביים, והן בערבית – כנגד איברים ופדרים כו’³, ובימים שבהם מקריבים מוספים – גם תפלות המוספין, אשר, עי”ז נפעלת פעולת הקרבנות, ובה גופא – באופן ד”נושלמה פרים שפתינו”⁴, היינו, שע”י שפתינו” (תפלה) נעשה הענין דהקרבנות ה”פרים”⁵, מובחר שבקרבנות⁶, באופן ד”נושלמה”, גם מל’ שלימות⁷.

(1) סוטה פ”ז ה”ח. (2) ברכות כו, ב. (3) ראה ברכות שם. שו”ע אדה”ז הל’ תפלה רספ”ט. (4) הושע יד, ג (ובמפרשים שם). שו”ע אדה”ז או”ח. (5) להעיר גם מקרבנות החג – שבתחילה מקריבים הפרים (לאחרי הקרבנות תמיד של שחר), ואח”כ האילים ואח”כ הכבשים (רמב”ם הל’ תמידין ומוספין פ”ט ה”ז). (6) ראה חגיגה יג, ב. רמב”ם הל’ מעשה הקר’ פט”ז ה”ג. (7) ראה לקו”ת פ’ ראה ל, רע”ג. ובכ”מ.

זה שאינו רואה בעיניו

אינו משנה את המציאות

אמנם, עדיין יכולים לשאול על האמור לעיל שאצל כאו”א מישראל יכול להיות הענין ד”וירא אליו ה” – מדוע לא רואים הגילוי ד”וירא אליו ה” בפועל ממש?!

והמענה לזה:

(א) לכל לראש – העובדה שאינו רואה בעיני בשר, אינה משנה את המציאות בפועל, כידוע המשל דכ”ק מו”ח אדמו”ר² מחכמים שנוסעים בעגלה רתומה לסוסים ומדברים דברי חכמה שמחשבתם של הסוסים על התבן כו’ אינה משנה את מציאותה של החכמה שבה עוסקים החכמים היושבים בעגלה.

(ב) מצינו בכמה ענינים ש”אע”ג דאיהו לא חזי מזלי” חזי³, ועד”ז בנדוד” ש”מזלי” חזי” הגילוי ד”וירא אליו ה”⁴, ובמילא, פועל פעולתו גם בחלק הנשמה המלוּבשת בגוף, עד לפועל ממש.

(ג) ועיקר: ”וירא אליו ה” בפועל ובגלוי ממש – יהי’ בגאולה האמיתית והשלימה ע”י משיח צדקנו, וכל פעולה ופעולה (ובמיוחד בענין דהכנסת אורחים וגמילות חסדים ברוחניות) ממחרת ומזרזת עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלימה, שאז יהי’ ”וירא אליו ה” בפועל ובגלוי ממש.

ומכיון שכן, יש להוסיף בכל הפעולות דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, ביתר שאת וביתר עוז, וביתר חיות והתלהבות כו’, כדי למהר ולזרז את הגאולה האמיתית והשלימה, אשר אפילו זירוז ברגע אחד בלבד הו”ע גדול ביותר, מכיון שמדובר אודות גאולת כל בני” שבכל הדורות, וגאולת השכינה!

וכן תהי’ לנו – שתיכף ומיד ממש זוכים לגילוי ד”וירא אליו ה” בראי’ חושית, כפי ש”כבר הי’ לעולמים מעין זה בשעת מתן תורה”⁴, כולל גם הגילוי בכל העולם כולו (בכל שבע ועשרים ומאה מדינה שעליהם מלכה אסתר בתה של שרה שחייתה שבע ועשרים ומאה שנה⁵), כאמור⁶, ”מלך על כל הארץ” – בביאת משיח צדקנו, יבוא ויגאלנו ויולכנו קוממיות לארצנו, ארץ הקודש, לירושלים עיר הקודש, ולהר הקודש – ”הר ה’ יראה”⁷, תיכף ומיד ממש.

(משיחת ש”פ וירא, ח”י מרחשון ה’תשמ”ט - מוגה)

(1) סעי’ ג-ד בהשיחה (סה”ש תשמ”ט ח”א ע’ 49-50). (2) ראה סה”מ תרפ”ח בהוספות ס”ע רא. סה”ש. (3) תשי”א ע’ 130. (4) סעיף ח’ בהשיחה (סה”ש שם ע’ 53). (5) פרשתנו כב, יד. וראה ברכות סב, ב. (6) תניא פל”ו (מו, א). (7) ראה ב”ר פנ”ח, ג. וש”נ.

הפעולה להבאת המשיח אינה "ע"מ לקבל פרס"

ישנם המתעטפים ב"איצטלא של משי" ("זיידענע זופיצע"), וטוענים, היתכן שעבודת השליחות תהי' בשביל לפעול ביאת משיח – הרי זו עבודה "שלא לשמה"¹, "על² מנת לקבל פרס"?!³

הן אמת שאין כוונתו בשביל חיי העוה"ז כו', אלא, בשביל ענין הכי נעלה, ביאת המשיח, אבל, סוכ"ס הרי זה "על מנת לקבל פרס", ואדרבה – "פרס" הכי גדול!

והמענה לזה – בדברי הרמב"ם:

אודות היעודים הגשמיים שבתורה, "אם בחוקותי תלכו וגו' ונתתי גשמיכם בעתם גו"³ – מבאר הרמב"ם⁴ שאין זה בגדר של שכר, כי אם, ש"הבטיחנו בתורה . . . יסיר ממנו כל הדברים המונעים ידינו מלעשותה . . . וישפיע לנו כל הטובות המחזיקות את ידינו לעשות התורה . . . כדי שלא נעסוק כל ימינו בדברים שהגוף צריך להם, אלא נשב פנויים ללמוד בחכמה ולעשות המצוה".

וממשיך⁵, "ומפני זה נתאוו כל ישראל נביאייהם וחכמיהם לימות המשיח, כדי שינוחו ממלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן, ומצאו להם מרגוע וירבו בחכמה".

ונמצא, שהפעולה וההשתדלות בכל הקשור להבאת המשיח אינה בגדר "על מנת לקבל פרס", כי אם, דבר הכרחי להסרת המניעה ונתנית אפשרות לקיום התומ"צ בתכלית השלימות.

צריכים לראות שכל ישראל יצעקו "עד מתי", עד שלא ישאר אפיו' יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי"

וענין זה – ההכרח דביאת המשיח בשביל שלימות העבודה דתומ"צ – הוא בהדגשה יתירה בדורנו זה.

ובהקדמה:

הצורך בביאת המשיח אינו ענין שנתחדש לאחרונה . . . שהרי, בכל הדורות מתפללים ומבקשים בני"על ביאת המשיח, ועד כדי כך, שאפילו משה רבינו ביקש על זה – "שלח נא

ביד תשלח" ("ביד אחר . . . שאין סופי להכניסם לארץ ולהיות גואלם לעתיד")⁶, כלומר, משה רבינו ביקש שהגאולה ממצרים תהי' ע"י "גואלם לעתיד", משיח צדקנו, ועאכו"כ בספר תהלים של דוד המלך – ריבוי תפלות ובקשות על הגאולה.

והגע עצמך:

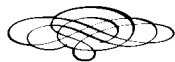
אם בזמנו של משה רבנו הי' צורך בביאת המשיח, גם כאשר בני"ע היו במדבר, כשהקב"ה נתן להם כל צרכיהם מן המוכן (ואם היו רוצים, היו יכולים להיות מנותקים לגמרי מאומות העולם) – בזמן הגלות, כשישנם "מלכיות שאינן מניחות להם לעסוק בתורה ובמצוות כהוגן", "החושך יכסה ארץ וערפל לאומים"⁷, ובפרט חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא, לאחר ששכר "כלו כל הקיצין"⁸ – בודאי ובודאי מורגש הצורך וההכרח הכי גדול דביאת המשיח תיכף ומיד!

ומכיון שכן, צריכים לראות שכל ישראל יצעקו "עד מתי", עד שלא ישאר אפילו יהודי אחד שלא יצעק "עד מתי", ואז, בודאי, ממלא הקב"ה תפלתם ובקשתם של ישראל, "הן אל כביר ולא ימאס"⁹, באופן ש"מיד הן נגאלין"¹⁰.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א התחיל לצעוק "עד מתי", וכל הקהל אחריו, ואח"כ אמר כדי לשלול ענין של עצבות – יצעקו "עד מתי" מתוך ניגון (וניגנו "עד מתי")]

(משיחת ש"פ וירא, ט"ו מרחשון ה'תשמ"ח – בלתי מוגה)

(6) שמות ד, יג ובפרש"י. (9) איוב לו, ה. ברכות ת, דע"א. שו"ע אדה"ז אר"ח רסנ"ב, וסו"ס קא.
(7) ישעי' ס, ב. (10) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.
(8) סנהדרין צז, ב.

כבר לא נשאר פנאי לדבר עוד משהו, כי צריכים ללכת לקבל פני משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר

. . . ועוד ועיקר – שכבר לא נשאר פנאי לדבר עוד משהו בכל זה ("ס'ניטאָ קיין צייט צו רעדן"), כיון שצריכים ללכת לקבל פני משיח צדקנו, כ"ק מו"ח אדמו"ר – תיכף ומיד, ממש ממש!...

(משיחת ש"פ וירא, ח"י מרחשון ה'תשנ"ב – בלתי מוגה [ההדגשה במקור])

מוקדש לעילוי נשמת ר' רחמים ב"ר יואב ע"ה אנטאינא - נפטר ליל שמע"צ ושמת ה'תשס"ב יחד' שתיכף ומיד יקויים היעורר "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והוא בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

(1) ראה רמב"ם הל' תשובה פ"י ה"ה. (4) שם פ"ט ה"א.
(2) ראה אבות פ"א מ"ג. רמב"ם שם ה"ד. (5) שם ה"ב.
(3) ר"פ בחוקותי.